

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 51 (801) ♦ Субота, 19 березня 1994 року ♦ Ціна договірна

Христопор ГРУША, незалежний оглядач

ВЕСНА ЯК ПУНКТ ПРОГРАМИ

Дуже схоже (хоч воно, можливо, й не так), що наша передвиборча кампанія рухається за якимись стандартними інструкціями, зупиненими в одному й тому ж кіюку. Знаєте, є ого такі програмки для початківців — «Як мріювати певничі в домашніх умовах» або «Кама-сутра» з малюнками? І знаєш же, що серед кандидатів у депутати є люди хороші й розумні, але як увінчати собі, що кожен з них готується до зустрічі з тобою, виборцем, водичи пальцем по своїй, вибачте на слові, «Кама-сутрі» — так і відпадає охота йому вірити. Хоч би хтось, нехай і не геній, узив та й зламав ту абсурдну схему...

На цьому фото — один з таких. У нього — свої правила гри. Стоїть на вулиці зі своїм плакатом, сидить. Цікаво, що першим до нього, як я помітив,

підходить жінка бальзакського віку, питають тихенько: «Нежже... обіцяєте?» От і контакт. Вусюкую рах, цей пункт своєї програми він виконає.

Звичайно, інші пункти його програми — цілком серйозні. Шоправда, ми перестали доіраяти художникам — змідтоді, як вони перефарбували нашу дійсність з червоного на жовто-блакитне, а потім виявилось, що на більше не вистачило ні фарб, ні фантазії. Як Дмитро ламатиме цю недоліку — то вже його турбота.

У мене до нього було одне запитання: «Який твій корпоративний інтерес? За кого, коротше, стоїш?» Він відповів: «За середній клас — якого у нас нема. Але якщо його не буде — не виживуть і художники. Навіть якщо настане весна...»

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Читайте у суботньому випуску:

«РЕПОРТЕР»

4-5 стор.

повідомляє про черговий всеукраїнський конкурс краси і про перший в Україні... конкурс згіта. Там же — дивовижна розповідь про нашого співвітчизника, у якого вдома, просто з крана тече... бензин!

13 стор.

Наші матеріали про народних цілительів завжди викликають просто обалдучу пошту й злив телефонних дзвінків. Редакція на якийсь час отпоче спокій. Потім заспокоїться. Але ненадовго: сьогодні у «Дідькову числі» — знову розповідь про цілителя.

14 стор.

Ми/We —

виіщено початок аналітичного матеріалу Юрія Лука-нова про черту хвилю української еміграції.

Продюковано в номер

Напад на депутата ВР Криму

Ввечері 16 березня в селі Роздольному (Республіка Крим) вчинено бандитський напад на депутата ВР Криму Івана Ходякіна. Двоє невідомо в 20.30 увірвалися в квартиру. Один тримав пістолета, а другий з особливою жорстокістю бив Ходякіна. Дружина викликала міліцію, не змогла.

І. Ходякін живе надзвичайно скромно, не займається ніякою комерційною діяльністю, він — помічник народного депутата України Анатолія Гаврилова, котрий, як і сам Ходякін, поспідають відстоювати ідею збереження Криму у складі України.

Центрвиборчком просить: не тисніть на комісії

Центрвиборчком Криму, обговоривши звернення президента Ю. Мешкова до виборців, об'єднань, громадян, профспілкових організацій, трудових колективів і виборчих комісій, заявив, що організація роботи виборчих комісій є винятковою компетенцією ВР Криму.

Як підкреслює у розмові з нашим кореспондентом заступник голови Центрвиборчкому Криму Ю. Сахаров, «ми вадуге вирішили, що указ президента Республіки Крим про проведення опитування громадян є протизаконним і не підлягає виконанню».

Протичовнові навчання на ЧФ

Ввечері 17 березня поблизу берегів Криму розпочалися широко-масштабні навчання Чорноморського флоту, які мали на меті відпрацювати методи ведення боротьби з підводними човнами умовного противника за активної участі авіації. На ранок 18 березня у навчаннях вже брали участь 25 кораблів, 2 підводних човнів і 5 допоміжних кораблів, які закінчили район від Дунаюлава (західне узбережжя) до Керчі (східне). Навчання проводяться за погодженням з МО Росії. Як повідомили нашого кореспондента в прес-центрі МО України, командування ЧФ про ці навчання МО України не повідомляло.

Закладено надійну основу

Закінчивши офіційний візит до Чеської Республіки міністра закордонних справ України А. Зленка. Відбулися його переговори з главою чеського зовнішньодипломатичного відомства Й. Зелемцем, а також з прем'єр-міністром В. Клаусом.

Протягом візиту паравозом Догорієв про розвиток дружби і співробітництва двох країн. Укладено також угоди про економічну співпрацю та взаємний захист інвестицій. На думку А. Зленка, підписані в Празі документи закладають надійну договірно-правову основу для поглиблення співробітництва двох сусідніх держав.

Діалог триватиме

Завтра ввечері до Києва прибуде міністр оборони США Уільям Перрі. Як повідомив прес-центр МО України, перебування У. Перрі в нашій державі буде присвячене поглибленню конструктивної співпраці в рамках угоди, підписаної нещодавно у Вашингтоні між міністерствами оборони двох держав. Зокрема, йдеться про надання допомоги у здійсненні конверсії в Україні та знищенні української ядерної зброї. У. Перрі проведе переговори з міністром оборони України В. Радецьким. Обидва міністри підпишуть ряд угод про співпрацю. Програмою візиту У. Перрі передбачені також його зустрічі з керівництвом України.

Володимир СКАЧКО, «Голос України»

Хай живе МШРІ! Ура???

Перші кроки навчати дані соціологічних опитувань і намагатися їх аналізувати, не можна не звернути увагу на такі банальні обставини. По-перше, коли хтось кохав, опитує, то ще кохав, потрібна, а саме — певним силам дуже не вистачає підтримки громадської мови, одержаній безпосередньо від громадян. По-друге, соціологічні дані нічого не вирішують, але нестача допомагає ознайомитися з ними користувачі своїм планом і задумом. І особливо це важливо напередодні виборів, бо стає певною мірою відомо, що хочуть люди, а отже, й за кого з кандидатів можуть віддати свій голос. А головне, як на мене, перевага і одночасно свідомість кохання — це їхня анонімність. З одного боку, отримані дані нібито об'єктивні, бо ніхто не стоїть над головою і не дивиться, що ти в аркуші так закреслюєш. З другого — поставлені «хрестик» і «галочки» нікого ні до чого не зобов'язують: ні тих, кого опитують, ні тих, хто мав би від цих даних прислухатися.

Напередодні виборів 27 березня поступово нібито окреслюється головний зміст прогнозу виборів відбудуться, бо на виборчі ділянки приїде достатня кількість людей, але парламент не буде обрано, бо політичні уподобання громадян дуже розмаїті і з цього скористається представники всіх політичних сил, висуваючи спільно-сладену кандидатуру.

За даними соціологічного опитування 1737 чоловік з усіх регіонів України, проведеного Київським міжнародним інститутом соціології та кафедрою соціології Києво-Могилянської Академії, взяли участь у виборах у селах понад 66 відсотків, у містах — 54 відсотки, в середньому по Україні — 58 відсотків. Не готові це зробити — відповіли 27,30, 27 відсотків, а якщо відповісти, то переважно 7, 16, 13 відсотків. Це дані січня-лютого цього року.

А вже за даними опитування 1799 чоловік з усіх

регіонів України, проведеного в лютому — перший декад березня цього року центром «Демократичні ініціативи», тільки 14 відсотків опитаних не готові взяти участь у виборах, 70 відсотків готові до першого туру виборів, решта — це коливаються. Тут, шоправда, слід зазначити, що участь у виборах, особливо в другому турі, прямо залежить від здатності, таких державних обставин, як, приміром, погода і можливість з'явитися тимсь «корисним» на присадібний ділянку, підвищення чи пониження ціни, виплата чи не виплата зарплати тощо. На другому турі виборів особливо важливе набуває та обставина, що до двох кандидатів, які «проросли», більшість електорату може поставитися байдуже, не вбачаючи в них усобищення своїх політичних симпатій.

Не менш важливо надіється і віра виборців у можливість відносно дієво висловити свої політичні уподобання. За даними «Демократичних ініціатив», у те, що майбутні вибори будуть справді демократичні, вірять лише 21 відсоток опитаних, а 54 відсотки це вірять, решта — не вирішили.

Особливістю цих виборів, безперечно, є відсутність обсягів людей бачити біля державного керма нових людей, а також дуже низькі показники довіри до всіх суб'єктів політичного життя України, які сьогодні діють. Лише 13 відсотків опитаних «Ініціативи» голосували б за того самого кандидата, що й на попередніх виборах, 63 відсотків — за того ж самого до цього негідного, решта — або не брала участі в минулих виборах, або не визначалась. А за даними Інституту соціології, лише 25 відсотків могли б назвати вибіркового депутата, за якого вони могли б повторно проголосувати, а 75 відсотків опитаних таких депутатів не бачать. Було названо північній 41 вибіркового депутата, це менше, ніж лише 13 відсотків опитаних — голосували б за того самого де-

путата за новими даними «Ініціативи», інші — або не голосували б, або не визначались, або не брали участі в минулих виборах.

57 відсотків опитаних «Ініціативи» не знають, чи є політичні лідери, котрі в майбутньому могли б ефективно керувати країною, негативно відповіли на це запитання дали ще 23 відсотки і тільки 17 відсотків переконані, що такі лідери є.

У той же час, за даними «Ініціатив», урядові не довіряють 59 відсотків опитаних, Президентів Л.Кравчука — 58 відсотків, Голову ВР України І.Плющу — 54 відсотки, Лідерів Руху В.Чорновола — 58 відсотків, керівників місцевих органів влади — 54 відсотки, бізнесменам — 49 відсотків, керівників держадміністрацій — 38 відсотків, транснаціональних профспілок — 49 відсотків, новим незалежним профспілкам — 36 відсотків, політичним партіям — 46 відсотків, міліції — 43 відсотки. Найбільший рівень довіри до армії — її довіряють і не довіряють по 20 відсотків опитаних.

Тож, як бачимо, докорінна і конкретна зміна аксіологічної системи вразилася і в умовах цієї майже тотальної недовіри до владних структур не може не насторожувати ще одна тенденція: за даними «Ініціатив», 58 відсотків опитаних згодні з тим, що кілька сильних керівників можуть зробити для країни більше за всі закони й дискусії, не знають, чи це так — це 27 відсотків і не згодні — тільки 16 відсотків. 16 відсотків опитаних підтримали б кандидата, який вважає, що порядком у країні можна навести тільки силою, ще 19 відсотків віддали б голоси тому, хто стверджує, що авторитарна влада («залізний порядок») — найкращий шлях до демократії. І хоча з двох останніх запитань негативну відповідь дали, відповідно, 69 і 66 відсотків, загалом можна зробити певні висновки про зростаючу схильність людей до авторитаризму.

Тому й варто всім сказати: якщо не хочете, щоб владу, яка, схоже, так і валиться під ногами, не підірвали будь-що, то приходьте на вибори. І забезпечте, як сказано в зверненні Верховної Ради, «мирний шлях розвитку перетворень» (МШРП). Хай живе! Щоб не було пізно...

Тарас ПЕТРІВ, «Голос України»

У пошуках місця для українського вагона в європейському потязі

На цьому тижні успішно завершилася четвертий, заключний, раунд переговорів між Україною та Європейським Союзом щодо угод про партнерство між підприємствами. Документ угоди щодо надрядування представниками сторін, а в травні у Брюсселі відбудуться його підписання на найвищому рівні. Цієї угоди про офіційне визнання цього документа для майбутнього нашої держави. Проте вже можна сказати, що ми зробили ще один крок до асоційованого, а згодом і повного членства в ЄС. Невідвідні надрядування угод між кореспондентом упрієд за посом комісії Європейського Союзу в Україні Лисом Морено.

Угоди, яка буде підписана у Брюсселі, — сказав нам посол, — це велика Європейського Союзу над великого значення. Цей документ має двоступеневу: політичну й економічну. Треба одразу зазначити, що такий документ буде першим підписано ЄС із представництвом нової незалежної держави в Україні. Як бачимо, підготовка такої угоди значно швидше з валовою державою, ніж із Росією. Економічна частина цієї угоди дає широкий простір для економічної співпраці сторін, де є місце торгівельним, промисловим, комерційним контактам. Це так звана європейська угода, яка, на думку комісії ЄС, охоплюватиме таку велику країну в Східній Європі і величезну групу країн з другого боку континенту. Хоту відомо, що ці угоди підписання цього документа треба декларувати, що було задіяні усі механізми, й домогості втілювалися в життя. Про те, що Європейський Союз прагне на найвищому рівні розвинути політичні контакти

з валовою країною, свідчить також і недовгий візит до Києва «трійки ЄС».

Пане Морено, як передбачають угодою, існує конкретні напрямки або програми розвитку взаємні ЄС та України, як цей документ більш декларативного характеру, задання якого — підготувати до вісипних контактів сторін у майбутньому?

Це вабляють ширші домовленості, абиати просто декларативні. Можна вважати, що це документ, який охоплює широке коло питань і визначає конкретні рамки й можливість для співпраці. Проте хоту підкреслити, що значною мірою кінцевий результат залежить від того, як я самі зуміємо реалізувати ці домовленості.

Ви зазначили, що Україна першою серед країн незалежних держав заявила підписати таку угоду. Чи повинні жести, що тут зіграли роль якісь інші фактори?

Спочатку Україна і Росія мали однакові стартові умови. Проте робота з українськими експертами проходила дуже швидко і в конструктивному дусі. Під час переговорів не було так складнощів, як із Росією. Це свідчення те й того, що Брюссель проводить незалежну політику.

Чи ставлялись перед нашою державою якісь попередні умови для підписання такої угоди?

Ніяких умов чи перешкод для підписання не було.

Ви представляєте у Києві мильове європейське об'єднання. Як особистості вашої місії у нашій країні?

Основне мій — щоб угода інтегрувала відносини між ЄС та Україною. Цей документ може внести значні зміни в економіку нашої країни. І може статися так, що через 4—5 років Україну ніхто не визнає.

У вас досить оптимістичні прогнози.

Я розумію, що легко розговорити, але важко зробити. Проте я оптиміст тому, що апевнений: країна, яка хоче підписати такі домовленості в Європейському Союзом, готова проводити значні економічні перетворення.

Спасибі за бесіду.

Сергій ВУСАТИЙ, «Голос України»

І бензин є, і колеса, а чогось бракує

Я неавиджу свою країну з її людськими-неявними сервісом обслуговування і планово-збитковим автобусом, зокрема. Коли простостою годинами на зупинках, очікуючи його появи, коли забуваю купити автобусний квиток або коли, шоправда, мені дозволить погортати коштів на поштовий транспортний квиток, то приходять до мене такі думки. Це мені так здається. А наадто тоді, як починає усвідомлювати, що вже закінчив свій казарменськомусервіс. Більш того: спізнюючись на роботу, навіт під праскою відчайдушних пасажирів, подорожуваних автобусом, автобус дозидати ледь не мавлюю себебесом. Незайм часу, а дозволити мені, привітний раз на місяць, скористатися послугами таксі, але для того, щоб мене не припинили, я ладен платити більше ніж 100 купонів за один рейс. До речі, ця мізерна вартість комфорту на міському транспорті також приходить мені на думку. І мені так здається, що перешкоди, скажімо, директор київського АТП-13028 Боря Ісенько.

А він мене розуміє. І більш того, кажує на своїй автобусі свого господарства, як простотуко те ж саме б пального. І не тому, жале, що тепер бензину, а через те, що грошей на нього немає. За АТП-13028 перш виробничо-комерційною фірмою «Київськанафтопродукт» — мільйонів борги. І зрозуміло — самоквітність автопарку сьогодні ледь сягає двох відсотків, попри те, що половина пасажирів на транспорті користуються лише пільгами зростаючої нашої країни. За АТП-13028, приміром, гумові шпальти, пального тощо. А пробити відкрити кредитної лінії експлуатаційним сьогодні просто неможливо. Чинивним відомостями звертати увагу на церковних миль.

Якщо Боря Ісенько не здатен щось змінити на міському транспорті, то, можливо, зміни на краще виробничо-комерційна фірма «Київськанафтопродукт»? Ні в якому разі. Вона не має права реалізовувати пального собі на збитки. А у фірми в боржниках ходять легі усі планово-збиткові відомості столиці України.

— від структури Укртрансгазу до структури Укрліфту. У січні фірма заявила для закупівлі нафтопродукту в аграрію «Україна» кредит у 50 мільярдів карбованців, через тиждень його треба погасити, а й бракує 24 мільярда. Саме стільки, скільки й звинили. Причому, якщо «Київськанафтопродукт» не розуміє, що кредит внаслідок, то спільночленими, палені штрафні свідки. Тому, хоч би що там казали, фірми зусили втілювати купувати комерційні бензини у Прибалтиці, який і дорожчий за ціною, і достатній кількості. Виходить, що і в АТП, і в фірмі «Київськанафтопродукт» мені, пасажирів, не заперечувати проти того, щоб лібералізувати ціни на автотранспорті, якщо держава не має коштів для його утримання. А це очевидно, бо за потреби Києва витрачає на день 350 тонн бензину і 350 тонн дизельного в березні «Київськанафтопродукт» мав державу 100 тонн бензину А-93, 1000 тонн — А-76, 2000 тонн дизельного.

Зрештою, якщо міськдзміністрату Києва так ладас лібералізації, то прийняти логічно відкрити для автобусних парків кредитну лінію в якомусь з комерційних банків, щоб вони мали змогу встановлювати прайс за лінією нафтопродуктам або автотранспортним підприємствам. Для цього є все належне, крім коштів. «Київськанафтопродукт» — не більш ніж посередник між експлуатантом і пасажиром. Але з певних бачень, щоб вони мали, принаймні, не перешкоди, діяти за лінією, а ку, що так перешкоди державний інтерес, бо держава, зрештою, не середньостатистичний пасажир, а людина. Тому сам посередник не великий й заперечує проти того, щоб державні підприємства були менше.

Тому за нинішньої ситуації задіявся приватним не тільки дотримання міської автотранспортної мережі пасажирського транспорту, а й прями кредитування АТП, які здатні працювати без посередників.

ки шорти не забу
етровська область

Наталія ФІЛІПЧУК, «Голос України»

Світ порятує краса. А красу — нові ідеї

«Йоли-палі» — так прокоментував колега (це був фоторок. Сашко Клименко) публіку, яка збиралася 15 березня в коридорах Міжнародного центру культури та мистецтва у Києві. Діапазон було багатий, і красивий. Трохи менше, а саме 24, айділла на сцену, щоб шоу-програма IV Національних конкурсів «Українська Краса-94» таки здійснилося. Щоправда, десь на п'ятнадцятий хвилини з сусіднього крила його перейменували на «жову». Проте, думаю, не маля ніяких претензій ві до організаторів: Міністерства культури України, Державного телерадіокомпанії, Національного центру «Українська краса», а і так паче, до численних спонсорів: казино «Фламінго», фірми «Еллада ЛТД», українсько-італійського СП «Натурал менте», «Ешпал-комп'ютер» тощо.

Значно асесіле стало, коли глядачі відчули, а скоріше почули, що більшість айділлаєт співає під фонограм, вкю, до речі, змислили дуже несподівано для співаків. Нагадає старі часи і «ройськомовний блок» пісень і танців під «Подоскочив вечер», хоча блоком у даному разі можна вважати саме українські пісні. Нежда-

ним для глядачів став і вирок журі: міс України — Тереза Лазаренко (Ужгород), віце-міс і міс-університет — Олена Бакаєва (Київ), віце-міс — Марина Нагорная (Київ-Франківськ), Олена Рубцова (Київ), Наталія Комікова (Харків), міс чарівність — Олена Лондін (Закарпаття), міс гладькихих сміяний — Ніна Ткаченко (Дніпропетровськ). Як відомо, не сперечаються ні про смак, ні з журі. Проте зал дозволив собі не погодитися з таким вибором, влаштувавши стихійний мітинг. Незадоволені потискали спеціальним, присвяченим конкурсу, номером газети «Молоде Україна», де з одного з матеріалів стверджувалося, що отримати місце серед найкрасивіших можна і за красу поспілку. Змислює замислюється і той аргумент на захист журі, що гарантом його об'єктивності може бути ліцензія на право виходу бізнесу красує на сайтовий рівень. Адже цього разу на конкурс не завітав жоден іноземний представник цієї галузі.

Щодо конкурсанток, які айділла тільки до підфіналу (хоч і не отримали за це жодних приза), загалом — вони справжні леді. Інга Стефаненко

з Одеси, через яку, власне, й розгорілись пристрасті у залі, по закінченню конкурсу була хоч і розгублена, проте не заплакала.

— Ми давно адогувавшись, що вийде до фіналу. Про це не говорився відкритим текстом, але відчувалося по поведінці дівчат, а деяких інших моментів. Тому до програшу була готова і сподівалася тільки на приз гладькихих сміяний. Можливо, тепер менше вірності, що краса — бізнес, який робить чистими руками. І все одно задоволена, що взяла участь у світі. У світі хоча б на кілька тижнів...

Що ж, любя Інго, проконсультувавшись з чоловіком, головним редактором, айділу на себе сміяються оточити тебе міс сміяний газети «Голос України». Можливо, те тебе трошки втішить.

А тим, що творитиме «Красу-95», може тільки зауважити: краса, безперечно, арате світ. Але конкурсу крас — врятує тільки нові ідеї.

На знімку Олександра КЛИМЕНКО: Анатолій Металічук п'є красу порід з міс України-94 Терезою Лазаренко.

Реклама

У зв'язку з оголошенням Фондом комунального майна м. Києва конкурсу (організатор конкурсу — АТ «Відновлення Києва») на реконструкцію будівель по вул. Володимирській, 47-49

Медичне об'єднання Стериківського району звертає увагу усіх звичайних осіб, учасників та потенційних інвесторів на порушення Фондом комунального майна чинного законодавства та порядку надання земельних ділянок під будівництво, визначеного Київською міською радою вродних депутатів, і попереджує про можливість порушення судових справ у зв'язку з нехтуванням прав Медичного об'єднання, яке на законних підставах проводить роботи на вказаних ділянках.

Координаційна рада «НАРОДНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО ФОНДУ» запрошує приватні підприємства та підприємства з частково державного майна не більше 25% виступити співзасновниками регіональних інвестиційних фондів «Народного інвестиційного фонду» по всіх регіонах України.

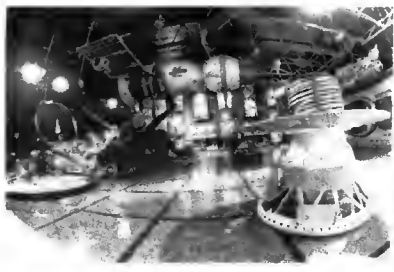
Надається повний консалтинговий супровід при реєстрації та під час роботи фонду.

Розмір пайової частки співзасновника необмежений.

Довідки та заявки: тел. 430-04-18 (з 9.00 до 18.00) тел./факс. 430-52-04. Адреса: 252025, м. Київ-25, а/с 429.

Мясніе консерви фірми «Tulip». Ветчина. Свинина.

Оптовя реализация со склада в Києве. Возможна доставка, любая форма оплаты. Тел. (044) 517-48-90.

Космічний музей

Музей космонавтики С.П.Королева, безсумнісно, один з найбільш помітних пам'яток мистецтва Життєтвору. Велика експозиція розповідає про досягнення і славу вітчизняної космонавтики, про вагомий внесок України у розвиток космічної науки і техніки, про людей, імена яких знав весь світ: Г.Григор'єва, В.Глушова і, звичайно, Генерального конструктора Сергія Павловича

Королева — який походить з цього міста.

Сотні експонатів допомагають уявити триваючу космонавтику і роботу на орбіті. В цьому музеї є навіть зразки місячного ґрунту.

Т.МІДАНСЬКА. На знімку: фрагмент експозиції музею.

Фото Володимира ФАЛІНА.

На майдані — про аборт

Незалежна Христова Церква та Волинський осередок республіканського культурно-просвітницького центру «Нове життя» на Театральному майдані у Луцьку провели акцію протесту проти абортів. Під звуки музики, духовних пісень і

проповідей про Слово Боже жінок астерігалась від тяжкого аломучу перерваної вагітності. На Волинському перевірять вагітність більше п'яти тисяч жінок. Справді, є над чим серйозно подумати.

Волинська обласна.

ПОСТОЯННО ПРОДАЄМ РАЗЛИЧНОГО РЫБНУЮ ПРОДУКЦИЮ:

шпроты в масле, сельдь пряного посола, салаку пряного посола, тештлен в томатном соусе, кильки в томатном соусе, кильки пряного посола, сельдь в масле в свежемороженой салаки, сельдь и скумбрия.

Опелать в долларах США или в белорусских рублях по валютному или безвалютному курсу на день покупки. Телефоны: (0172) 21-36-06, 65-67-79. Факс: (0172) 27-30-49. Телефон/факс в г. Риге: (0132) 42-16-20.

Микола ГОРВАТ, «Голос України»

У вас є ротарі-клуб?

Система так званих ротарі-клубів набуває у світі дедалі ширшого поширення. Нині їх на планеті понад 25 тисяч. Основна мета цих фінансово-господарських об'єднань людей різних професій, котрі вже здобули певні успіхи у своїй сфері, ствердження загальнолюдських цінностей, громадських інтересів. Займаються і благодійними діями.

Так, на черговому засіданні Міжнародного ротарі-клубу в Будапешті розглянули проблеми українсько-угорських зв'язків, прикордонного співробітництва, допомогли збільшенню людей різних професій, котрі вже здобули певні успіхи у своїй сфері, ствердження загальнолюдських цінностей, громадських інтересів. Займаються і благодійними діями.

До речі, ротарі-клуби існують і в Україні — у Києві та Львові. Створено ініціативну групу з організації і в Ужгороді. Згідно архівних даних, у місті вже був такий клуб у 30 роки. Ноту отужитися захоплює його відновлення.

Ужгород.

Анатолій КОБЕЛЬНИК, «Голос України»

Сьогодні — рекорд, завтра — ...півноч

Колішня «асессорна конюхара» — Донбас, уже, схоже, більше чинить, аніж гріє. І висувають у застійні часи гасло: «Сьогодні — рекорд, завтра — норма», що лунув найчастіше саме на шахтах, остаточно втрапив свою актуальність. Майже 60 років тому військовик Олександр Стаханов наробив за зміну 104 тонни вугілля. Після цього вже нові і нові його послідовники кидали на побитий знаменитого рекорду. І все частіше це їм вдалося. Проте стахановський рубіж для основної маси вибійників залишається нелегким.

Як і рекорд астановлюють зараз на рідній шахті Стаханова — «Центральна-Ірминець». А зараз там середня продуктивність праці вибійників намагає за планову — 8,1 тонни вугілля за зміну. Слабким струмочком кде зупила на-гора і на інших «молочкозаводах» — у середньому 9,7 тонни за зміну видобувають вибійниками на «Максимицькій», 7,1 тонни — на «Брянській».

Настала пора інших рекордів, наприклад: та ж шахта «Центральна-Ірминець» заробляє за місяць 3 мільярда карбованців, а витрачає — 20 мільярдів. Протягом місяця тут видобувають лише четверту частку виходячої вугілля шахти І. Кірова, тоді ж виробничого обсягів на «Стахановутилі». А ось на зарплату ірминець іде на мільярд карбованців більше, ніж кіровоцян.

Луганська обласна.

Сергій ПAVЛЕНКО, «Голос України»

Чий зять крашій

У Мені вперше в Україні відбувся «Парад зятів-94». У переповненому залі Будинку культури Володимир Семюх, Олександр Наумчик, Анатолій Товстий, Валерій Чортюк, Юрій Шинков та Сергій Ілюш виворили першість у змаганнях завоювання сердець власних... тещ.

Чернівці.

Про автора

«Радянська історіографія називала українських «побратимів» на їхніх отаманів «бандитами», а втрудилося українські селянство...» — зобов'язано, щоб українська історія була написана з боку своїх єдиних захисників. І не куркулів вони були, не захищали ні поміщиків, ні капіталістів, ні Денікіна, ні Врангеля, ні «білих», ні «червоних», ні «буржуазів» за те, щоб ніхто їх не грабував, не забрав майно сім'ї, діб, ростили дітей. Щоб у своїй хаті була воля правдо, сім'я і божа. Цією самий укралити Україною без усіляких змінюваних.

Саме так нетрадиційно висвітлює історію українського побратимського руху, відомого як «отаманщина», кандидат історичних наук Володимир Улянич. Він стоєть до друку дотеперіжні «за волю України. Українські збройні сили 1914—1921 та 1939—1945 рр.», зі сторінок якого читачи не вперше може дізнатися, що «отаманщина» — це не ті «буржуазні» і «буржуазно-українські військові козацькі організації і тактики, провід виступаючи проти самостійності громадянської війни проти народу до бою, аскриб особистості. Протиможе бачили узабі класка розбіжні в історії В. Улянич.

Автор народився 1939 року на Полтавщині. Закінчив історичний факультет Київського державного університету ім. Т. Шевченка. Працює доцентом Київського політехнічного університету. Автор багатьох публікацій про армію козаків в Україні. Зберігає роботу над докторською дисертацією.

Серед українських повстанців бою отамак, який вирішив одіорити Запорозьку Січ, її очолює, припинити, коженці із використанням усіх аксесуарів XVI — XVII століть, у тому числі навіть універсальні і накази, писаних... згуким пером.

Нам було підполковник 31-го Олександрського полку кошичної російської армії, майбутній отаман Юхим Божко.

Тривожної осені 1918 року, коли звільнений з гетьманської торми майбутній Головин отаман С.Петлюра ввійшов у Блук Чернуху до керівників повстання проти гетьманату на Провантський вулиці міста Катеринослава, в будинку під номером 10, зібралася прихильників вирождення Запорозької Січі. Бувають той наважів на початку охорони залізничного вузла Катеринослава — Синельників Юхимів Божку. Тут зібралася однодумців-козаків Швачка, Горобець, Шило, Гур, Чупринка, Василко, Оганіш, Булава і бучуцький Сіаа. Всі вони приєдналися до Божки і запалили, що будуть допомагати йому у відродженні Нової Запорозької Січі і вірно служити своєму отаману.

Данівський, що почався повстання проти гетьманату. Божко гусим пером написав історію Яворницького, тоді директорів Запорозького музею, щоб той прислав йому запорозьке Євangelie та інші запорозькі реалії для продовження історії Запорозької Січі. Природно, що директор музею український історик-професор і передавати не міг, що в круговерт революції та громадянської війни раптом знайдемося до цього шкідливим, намагає відродити у міжвоєнних формуваних порядки і правила XVII століття. Дмитро Яворницький Яворницький сприяв його, міко казачи, за давня і, забувши про нього, не підляв на лист.

А Божко все-таки сформувал Січ. Воля складається з піхотного, кіньного й артилерійського куренів і сотні великокавалерійських кулестів. Божко нагородив своїх повстанських загонів зброю охорони залізничного вузла, на початку кожен які він був гетьманатом. Першим піхотним куренем (батальйоном) командував куриний отаман Велам чорний, а отаман Олександрівський артилерію — отаман Максименко, а кулестів — отаман Савчук. Вважаючи куринів за старшину, у повстанському загоні Божко отаманів, намагає відродити козаків і батальон, шість повноцінних гармат і достатній запас снарядів. У кулестів сотні більше 10 кулестів. І керували цим мобільним загонем кавалер професійним військовим, української офіцери першої сотнівої війни.

Божко, як і всі повстанці отамани того часу, подібав про засоби пересування. Він сформував ешелон, де був і своронний командувач, і розвідники, і поштову паровоза, а пересуванням — платформа з запасними шпалами та рейками.

Отаман Нової Січі вирішив улаштувати війну проти старої Січі, за допомогою військових порад, на острові Хортиці, і оборонити ці землі від будь-якого противника, включаючи, природно, і українських військових Директорії.

Та сталося так, що на різдвяні свята 1918 року командувачів вів раптово атакувальні частини повстанської армії Нестора Махна, який підтримував тоді Радянську владу. В місті скаржили більшовицького підпілья, яке базувалося на залізничному вузлі Катеринослава, і вислали повстанців розбитих ремонтові заводу.

І Божку зі своїми сивками дозволено брати участь у бою за Катеринослав, і він розпочав наступ на місто не було. Тут стояли наліпартизанські формування отаманів Самокіша і Гуля-Гоголя. Звісно, вони були нечисленні, а їхні бойові дії нескладовані. Незважаючи на міцний опір українських повстанців іншим укріпленням — повстанцям, махновцям, місто взяло ешелон. І Запорозьку Січ Божко попрямувала на допомогу Києву. Ешелон Божки зупинився на станції Знам'янка.

Необхідно було розвідати обстановку. В цей час селяни наводили Січ Цібувель Михайла, заповнивши розвідників червоних, повстанці проти Директорії. А командант станції і комісар Знам'янки Вірко саме в цей час займався формуванням червоного партизанського загону з повстанців. Природно, що Вірко поставив Божку ультиматум: або той приєднується до червоних партизанів, або загані його буде розбито, а з Божком поведуться за законами воєнного часу.

Божко почав переговори, в ході яких перелів Січ ешелон на станцію Крокопе. Означе там він увійшов у зону дії командира Гайдамацького полку ще одного отамана, Волода, який не терпів конкурентів навіть у своєму сервісній.

Волод, розташувавшись тоді в Кременчуці зі своїм штабом, зажадав до себе Божку, а коли той з'явився, арештував його разом з ад'ютантом. Та не так просто вийти з Божку, як думав про нього Волод. Перед підходом до Кременчука Божко наказав командирів своєї артилерії Максименку рушатися за садами. І коли Божко арештували, штаб Волода обстріляв з гармат. Божко з ад'ютантом одразу ж вийшов звідси і повернувся у Січ.

Поміркувавши, Божко зрозумів, що сформувати справжній бозетний загін

який хотів відродити Запорозьку Січ

у цей круговерт пойді він не зможе. А до того про нього мало що було відомо українському Головному командувачу в Києві. На рад загону було вирішено іти в глибокий тил і там закінчити формування, поповнивши загін. Незовсім повстанці опинилися біля Балчи.

Тут, під Балтою, Божко остаточно впровадив у військовий побут свого загону всі звичаї XVII століття. Козакам суворо заборонялося ревнощувати прохолоду по центру, не перерушувалося з дозволу з табору, пити горілку і грати в карти. Форма одягу була єдина. На голові — висока шапка зі шнурком, на плечах жупан із стогіним комформ і великим шухляком по центру, не перерушувалося ласком. Всі були одягнуті в широкі шапкони й козацькі чоботи. Божко наказав відпочувати оселаді, щоб ніхто з них не затесявся в Січ.

Оскільки Божко, про якого мало що було відомо українському Головному командувачу в Києві, на рад загону було вирішено іти в глибокий тил і там закінчити формування, поповнивши загін. Незовсім повстанці опинилися біля Балчи.

Одного разу Божко, дізнавшись, що в містечку Барі в свійський клубі йде картярська гра, наказав своїй кіньній сотні оточити клуб. Вночі, коли гра була саме в розпалі (а грали, в основному, місцеві чиновники), Божко всіх арештував і кожного гравця наказав дати по 15 канюків. Були й інші численні випадки, коли Божко карав канюків за розбазарювання і інтендантів за затримку провіантів для козаків.

Суворий режим запорозького життя був до влобої в старшину, і козакам. Навколо Січі в інших частинях шала анархія, козаки погортали від голоду і холоду, а в Січі, як у зарзавку

Володимир УЛЯНИЧ, військовий історик

Отаман Божко,

господарство, ксього було досить і на всіх вистачало.

Та скоро мирне життя січовиків загинувало. В окрузі з'явилися червоні партизани, які йшли попереду частин 8-ї Червоної армії, розучаючи їх дорозі. Але не в Балту налігати партизанський отаман Заболотний, загін якого підтримував і регулярні частини червоних. Але Божко і його командир були професіонали. Це і втручало загін. Коштовності не полишали командири навіть у найкритичніші миті, коли козаки похитували, і всім здавалося, що поразка неминуха. Спокійний, навіть незворушений, отаман наказав на ліній оборони грати українській гімн. Це, здавалося бн, романтичний діл отамана Божка та підтримав січовиків, що вони з новим завзяттям і мужністю відбивали атаки сиванського на них противника. Заболотний, побачивши в цьому можливість підда до Божка підірвали, покинув підхід до нього, залишивши перемогу і трофеї козакам-повстанцям.

Та за Заболотним підійшли регулярні частини Червоної армії, а підірвалися у Божку не було і згані було ніде. Поміркувавши, отаман вирішив інтервуватися до Румунії, зберігти своїх повстанців і свою особистість зброю. Але досі віддати наступуючому противнику в ешелоні, і артилерію. Перелягавшись хто в що міг, завовавши зброю, січовики пройшли «контрольно-пропускні пункти на постах червоних Директорії».

І через Румунію і Галичину знову опинилися в Україні, в найгірший діл Армії Директорії час у травні 1919 року. У українській армії, численні ешелони в майдон, Ставка діючої армії, її штаби, інтенданство, уряд УНР — все це стисло на крихітному клатку української землі між Тернополем і Волинськом, а за Збручем гриміли польські танки. Там стояла армія Директорії, відбивавшись батетями

від аскерів генерал Галасера, підтримували артилерією, броньованими, танками і броньованими. З повітря обстрілювали і бомбили галичан мовіські французи «Батері» і «Спадні», ліотами на яких були польські, французькі, британські і навіть американські льотчики.

А в пічній й пічнійного часу напали червоні, до пічнійного заходу і пічній — білі денікці. Атавнта доконили українців і зганів пічній. Були втрачені урядом соціалістів були комуністами...

І ось у цей трагічний момент тут з'явився отаман Божко. Сиваню атаку він узяв Володимир. Перед українським армією зганів пічній. Були втрачені від противника Проскурів, Жмеринка, Козятин... Так холодоночний отаман Божко втручав українську армію і став червом діл. Це був справжній повстанський божок.

Головин отаман С. Петлюра посилає Божку і його січовикам телеграму з вичастію за мужність і відану. Наторотний сиваню отамана було нічим: ораніє той в українському війську не було.

Нездовзі Запорозьку Січ вирішено було перетворити в дивізію, а отамана — згані з посади. На пост командира нової дивізії був уже призначений кошовий Аскерівський загін, рушав до Божка з наказом літати діючої армії.

Божко відмовився підкоритися. Білий його діючої підтримав.

Штат діючої армії, не маючи достатніх сил, щоб пократити неспосудні, вирішив застосувати перевернений засіб — арештувати Божку, виклавши його в Ставку. Але повстанський отаман у пастку не спіймався.

Тому ніхто не літати діючої армії Василь Тютюнник вирішив схопити отамана. І почалося «полювання» на героя Володимир. Справу по дорученні сотників Миколаєва і контррозвідників Кошевича і за вказівкою штабу діючої армії. На початку штабу діючої армії поставив Божку перед вибором: або той здає Січ, демобілізується з армії, отримувє достатній пансіон і приймає болюв адіаність, або ж денік і повстанці сива, невиконання наказу Головного отамана. Божко скотився за кобурю, та Василь Тютюнник устні вистріляв першим. Отаман утік. Поранення було тяжким — Божку вистачило, щоб доїхати до Києва, і призначення вирішав січовиків Божка. Забравши пораненого отамана, воїн швидко перенес його в ешелон, і коли над ним склався лікар, провоз узяв мча командира та його хоробрі соратників подали на штаб діючої армії.

Отаман виважав. Коли зміг пересуватися, командував військом, то під Жмеринкою вже був денікці.

Божко, глибоко ображений тим, як зганів стався, вирішив спійняти з Головиним отаманом. Він вірні тямки Петлюри, шукаючи в нього справедливості. Отаману вдалося без перешкод побачити з ним. Петлюра сказав йому: «Вот було судити, що з нас поруча правду, а зараз знову форми Січ і ратуй справу».

«Так буде», — відповів Божко. — Але я сласно прошу про одну німьсть. Коли я буду в Києві, вийді на порозі, на мусить подарувати у власність моєї Січі землі за порогам, які належали козакам-запорозьким».

Петлюра пообіцяв його прохання задовольнити. Більше воля не зустрічалася. Українського війська вже практично не було. У Наддніпрянській армії залилося 6—7 тисяч, багато було хворих, поранених, бісчистих.

В Україні застоялись три повстанських отамани: Волод і гайдамаки, Данченко-Деніс із запорозькими та січовиків Божку. Володів призначив голодомим командиром, а Божку вказав, щоб себе конкурентів (а Божко належав до них), Волод примусив козака Чайковського, який був порученцем Божку, убити свого отамана. На початку грудня 1919 року в Києві Божку згані з його загону діючої армії.

Так загинув один із найсміливіших і найблизькокошаний борців за незалежність і державність своєї Батьківщини. Історикам бачилося у нього багато надарати за порогам на острові Хортиці Запорозьку Січ, українське військове братство на засадах справедливості та порядності, чоловічої козацької дружині і слави.

Нам було підполковник 31-го Олександрського полку кошичної російської армії, майбутній отаман Юхим Божко.

Фейлетон

Тернопільська область.

Ганна РОМАНЦОВА, «Голос України»

В село, в глибинку, в Носівку!

Здається, відтоді, як людина виявила колесо. Її охопив пристрєсть до зміни місць. Подальші технічні виявходи надали загадуваному процесові глобальних масштабів. Не встигло молоко на вустах просохнути, як кидаємо домірку і летимо. За співім птахом, довгим рублем (доларом?) чи ще чимось, укрив необхідним. Думаємо — тимчасово, а виявляється — назавжди.

Мчимо підкорювати світ, в насправді — просто шукати місця під сонцем. І вже коли знесилені криля, а перед очима замість горизонту — одна суцільна чорна смуга, раптом загадуємо, що є на світі та

сама Носівка чи Торошівка, Вишнівки чи Гребінки. Де взнику глибший світ, а алітку — більше сонця. Де небо прозоріше і довше бабине літо. Де кожне деревце знайоме з дитинства, в річці риби — хоч руками вибирай. Де вміть минув втом, і дихається легко та спокійно. Куди можна приїхати без попередження, бо на тебе там завжди чекають. Той єдиний земний прихисток. Частинка твого серця. Твій ДІМ.

Фото Михайла САЧКА,
Анатолія МІЗЕРНОГО,
Василя БАБУХА,
Олексія КРАСОВСЬКОГО.

Ганна РОМАНЦОВА, «Голос України»

Мій співбесідник — суддя Печерського райсуду Києва Вячеслав Динкин. Має чималий стаж роботи над темою, що нас пині цікавить. Раніше працював слідчим з особливо важливих справ.

«Це чудово, що ви прийшли саме до мене. Я сам збирався виступити з цим у пресі, — такими словами зустріч мені отець Михайло. Але у церкви, як і в міру, — там само жаркота. Тому яні постарію не без суму: «Я все життя неруваю у становищі перекотинця». Добро абстрактне, лихо завжди конкретне. З цього ж приводу «захистників» священик, протоієрей, ветеран Великої Вітчизняної війни, нехлібяр і просто мудра людина побажав залишитися невідомим.

Фотоэтиюд Олена ПОРОШАН.

ALPOTRY KUV

Облиште філософствувати й дивіться на зірки!

Але повернімося до наших філософів і їхніх концепцій. І, за алфавітом, починаю з літери «А».

Августін блаженний. Один з батьків

...оща людей, схиляючись до б не поважає Він — ни до злого — за розсуд. Про благодать і вільне шукати, а годі вже одати, а йому — дуля. анекдот про чоловіка, і і дружину, і дітей, і і спитав: Господи, за за-за хмарки визкриула юмія: «Ну не подобаєш-добаєшся...» як зійшися. ай не ображаються інші ниючись на Гегелі, вінці. його система — вер-

Ви пишіте: не знання впадало на долю людських завдяки гому, що вона порвала на єдине свого безсереднього буття, а скрутувавши заборонених плодів. Ні, тут «пізнати» — не «розуміти», але випустити у себе зле начало, якого раніше у людини не було.

Будь ласка, наберіться терпіння і послухайте це трохи.

У зоровистському вченні (старшому браті християнства — то самому, яке потім спотворив Маві) говориться:

Дух Теодокіс і Дух Ройякія (Бог

Що ж, хай вквсв... Але ткм гірше для Вас. До речі, Піфагор, якого із філософів ще не виключили, був астрологом; а Кант, хоч він і великкй філософ, любив верзти наба.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ,
«Голос України»

ЧОМУ ШАСТІН ЗАЛИШИВ ІТАЛІЮ?..

Відомий нападальний, знайний боєць і бомбардир Євген Шастін протягом багатьох років був окрасою найкращого хокейного клубу України — київського «Сокола». Потім з певних причин змушений був залишити колектив. Остатнім часом казали, що ніби він грав в Італії. І от раптом у матчі регулярного чемпіонату МХЛ «Сокол» проти ЦСКА у

складі киян з'явився... Шастін, то є він і закинув шайбу у ворота рослян. А через два дні вже у грі проти воскресенського «Хіміка» нападальний також постійно виходив на лід і приніс багато користі, цього разу закинувши дві шайби. В обох матчах, нагадаю, «Сокол» здобув красиві перемоги: відповідно 5:2 і 4:1.

— Якщо не помилюся, — запевняє Євген Шастін, — він кілька років тому перейшов з Києва до ЦСКА?..

— І провіс сезон в іменитому колективі. Причому, досить вдало. Взяв участь і в розіграші Кубка європейських чемпіонів. Під час півфіналу, який проходив у Берлі, мене навіть назвали найкращим нападальним турніру і вручили спеціальний приз. Віктор Васильович Тихонов пропонував продовжити мій контракт з арміями. Я відмовився. Тому він мене і до збірної не запрошував. Але в ЦСКА мені без ускладнень дали «вольну» і наступний сезон провів уже в швейцарському клубі «Мартіні» з серії В.

— Можливо, це хотів із наших гравців в Америку поїти?

— Ні. В «Мартіні», окрім мене, ще були іноземці — п'ятеро киянців. У ціх же зоні за мій клуб грав Толя Степанюк, який колишній партнер по Тіраці, і в розіграші Кубка європейських чемпіонів грав в національній збірній України, чому я дуже радий.

— Що було далі?

— Перехід до іншої команди з того ж кантону — «Сієр». Але і там довго не затримався. Опинився в німецькому клубі «Ессен». Завірив сезон і повернувся в Україну, гравши, що мій європейський менеджер настільки кінчив. Серйозно збирався завершити спортивну кар'єру. Вже й віку досяг солидного — 31 уже має. Але в спокої мене не залишили. Затефонував якось тренер омецького «Авангарду» Кисельов і поклав до Сибіру. Сімаку відверто, що умовляти себе не прикушував, бо інших пропозицій на той час не мав. Вирішавши розіграти той матч, що я ж розіграв із Омськом. Там живуть мої батьки, рідні, друзі. За авангардівців зграв догори, став кращим бомбардиром в уральсько-сібирській зоні чемпіонату МХЛ. Керівництво було знову задоволене.

Отже, три рік прожив у хокеї і кайб дором не їв. Але все ж повернувся до Києва, до дружини і двох синів. Без яких дуже важко самому. Надував той (мені здавалося — безпородковий) «зав'язаний» з хокеєм, бо мій ж колапс виростав практично без батька. Але...

— Не витримав думав?

— Так. Розум одне, а серце — інше. Варто було в Києві довести, колишньому блискучому форвардові ЦСКА і збірної Союзу, обтяженому численними титулами, а нині тренерові італійського клубу «Квінзена» (серія В), запросити мене пограти під його керівництвом — підняв руки вгору і здався в червоної хокейний «шолом».

— Ну, і як в Італії?

— Класно. Квінзена — невеличке місто в Ломбардії неподалік від Мілана. Команда виступає досить успішно і користується великою любов'ю у болельщиків. До речі, в нинішньому сезоні мій вже англійський солідний приз — Кубок федерації хокею Італії.

— Гадаю, що побутових проблем на новому місці не маєте. А от дефіцит хокею високого рівня, мабуть, коштує?

— Справді, життєвий мій добре. Не скажеш нічого. Щодо рівня гри, то він дуже помінявся. Він у Європі помітно зріс. Не виняток тут і Італія. Пора згадати вже ті часи, коли були світа: СРСР, Швеція, Чехословаччина та Фінляндія. Я дотав чимале задоволення від гри в складі «Квінзени». Хоча й «екзальтація» поведінки бігала. В окремих матчах перебував на льоду 40 — 45 хвилин.

— Ну, а в «Соколі» тепер як опинилися?

— Мені дуже приємно, що Шастін не забув людя. Тоді, якчмо пам'ятає, грав за національну збірну в північній зоні турніру чемпіонату світу (група Б) в Мінську, потім у фіналі, в місті Блед

(Словенія). І от знову мене запросили до цього колективу. А оскільки він базується на київському «Соколі», вирішали, що мені буде корисно зіграти за киян у кількох матчах чемпіонату МХЛ. Керівництво йшло дозволяло.

— Євгене, ахнахоті, що він — людина незлопам'ятна?

— Невідомим було моє прощання з «Соколом». Шо ж, у житті трапляється й не таке. Тепер людина, через яку і був змушений той піти, живе в іншій державі. Справді, він «Сокол» я зла не тримаю. Бо в чому винні, скажіть, іншіні гравці команди — переважно молоді? «Сокол» — то моя єдина і справжня любов. Як радісно, коли він знає, після того тривалої перерви хоч трохи пограти за що коментувати, це прекрасний час.

— Як громадянин, як патріот, український, хоч і російського походження, а дуже шалений гравці в національній збірній своєї держави. Тому дякую за почесне запрошення і керівників федерації, і тренерів команди.

— Пам'ятає Шастін, а що ж очікує нашу збірну в Союзі?

— Мені дуже цікаво спостерігати хокейні боротьби на Олімпіаді в Ліллексмері. І найбільше мені подобалася саме збірна Словаччини. Вони є головним претендентом на єдину путівку до груп В. Та й удома, мабуть, і стій домагається. Словаччина також казали та блонруки, як не сумніваюся, плекають честотілі наміри. Але ні виринуємо не на екскурсію. Маємо у складі і досвідчених ветеранів, що виступають за рубежом (Степанішин, Малаков, Юдашкін, Ширяєв), і здібну молоді.

— Прихильники хокею в Україні сьогодні перебувають у різних таборів. Біллішні — песнімісти, і зокрема мало болельників вірять у успіхи майбутнього української на наших теренах. До якої групи ви відносите себе?

— Від прогнозів утримався. Але дещо все ж скажу. Мій молодий син тренується в СДЮШОР «Сокол» — закладі, відомому, без перебільшення, в усьому світі. Адже його вихованці ставали чемпіонами і світу, і Олімпійськими ігор. Он і в НХЛ уже сяють київські зірки. А київський-матер ось-ось розпадається. Школу у львівчан... Соромно і гірко. Ще свічки в пам'яті встановили в Італії спорту на хокеї в 80-ті роки. І тепер, базу, народ не зрадив своїй команді, не розлюбив хокей. На матчі з ЦСКА і «Хіміком» приходило по 4 — 5 тисяч. До речі, футбол у Києві не має такої аудиторії. Переконав, що треба зупинити розпад. Хоча б із поваги до тих людей, які 30 років камінем за камінцем мурували велику хокейну будівлю в Україні. Хокей «мабуть, не розуміють» не тільки захоплююче видовище, а в чудовий педагог, бо відраває велику армію хлопчиків від вулиці. І врятувати його може тільки хокей.

— Євгене, а ви особисто плани кий?

— Хоч і маю вже 34, але, як бачите, досить несерйозний, бо ніяк не поспішу кованати на чуда. Поки що граю, бо відчуваю, що можу не робити на пристойному рівні. Втім, розумію, що прийдє той час, коли змушений буду шукати роботу. То ми морально готуємо до нього.

НА АРЕНАХ КРАЇНИ СВІТУ

Баскетбол. Чемпіонат країни. Чоловіки. Вигляда ліга. ЦСКА (Київ) — «ТІТ-Маріам» (Харків) — 83:94, 87:91. «Корбел» (Миколаїв) — «Спартак» (Луганськ) — 88:71, 68:66.

«Будівельник-Андролка» (Київ) — 65 очок (34 матчі, 31 перемога, 3 поразки). «БІЛА-Модя» (Одеса) — 58 (32, 26, 6). «Кіпін-Баскет» — 57 (32, 25, 7). «Шахтар-АСКО» (Донецьк) — 57 (34, 23, 11). «Спартак» (Луганськ) — 54 (32, 22, 10). «Корбел» (Миколаїв) — 49 (32, 16, 16). «ТІТ-Маріам» (Харків) — 47 (32, 16, 16). ЦСКА (Київ) — 44 (32, 12, 20). «Перспективний» (Нікополь) — 44 (34, 10, 24). «Дніпро» (Дніпропетровськ) — 42 (34, 5, 28). «Азомап» (Маріуполь) — 40 (34, 6, 28). «Динамо» (Дніпропетровськ) — 37 (34, 3, 31).

Вільна боротьба. У Мінську завершився 25-й турнір на приз триразового олімпійського чемпіона Олександра Медведя. Відзначилися й українські борець. Переможцями стали: В.Тогоузов, Е.Тедеса, А.Мозков, М.Валів.

Гандбол. У Відні відбувся жеребкування попереднього етапу чемпіонату Європи серед жіночих команд, який пройде у вересні в чотирьох містах: Іммерсінген, Гутта, А. Норвегія, Данія, Австрія, Швейцарія, Україна, Хорватія. Група В: Німеччина, Румунія, Угорщина, Росія, Чехія, Словаччина. Розклад матчів нашої збірної на попередньому етапі. 17 вересня, Австрія — Україна (Вайблінген). 18 вересня, Україна — Норвегія (там же), 19 вересня, Швеція — Україна (там же), 21 вересня, Данія — Україна (Бонн). 22 вересня, Україна — Хорватія (там же). Півфінали триватимуть 24 вересня в Берліні. Матч за третє місце та фінал — 25 вересня (там же).

Міні-футбол. Сьогодні в Українському державному університеті фізичного виховання і спорту пройде свято, яке організувала Федерація міні-футболу України і кафедр футболу цього вузу. В програмі товаришарський матч зуральського клубу «Пресніг» і команди сарєйського театру.

Самбо

ДОДОМУ — З ПЕРЕМОГОЮ

У турнемісті Мстиславі відбувся міжнародний турнір з вільної боротьби серед юніорів. У змаганнях з румунськими, турецькими, іспанськими, молдовськими, грузинськими та австрійськими російськими вихованці тренера В.Кострицького з Республіканського спортивного академічного резерву будинок індустріальних підприємств виграли категорії. Переможцями стали Ю.Радченко (вагова категорія до 88 кілограмів), А.Кучук (88 кг), Ф.Фольков (90 кг), В.Бегез (130 кг).

Виступаючи у престижному турнірі український борець допоміг спонсорів «Вітрич» «Алосатіс Літа» та «Уор».

Хома МУСІГНКО.

Реклама

Проводим продажі і покупки доларів США за безплатними українськими карбованцями і белорусськими рублями, производим обслуговування.

На ринку спортивного туризму Харківського політехнічного інституту, пройшло свято хокейного, велику увагу привернула ретроспективна подорож мистецтвами: Руслану ЖОВТЮХУ (паралельно) і Кубку НА НУМЕРІХА (Німеччина). Перемі український атлет. На ЗІМКУ: фрагмент цього бою. Фото Валентина БОНДАРЕНКА.

ЖИВЕ У КИЄВІ

якими позбулася хвороб та комплексів. Лілія з Полтави приїхала до Києва з цілим «букетом» хвороб. Через місяць постапування, загартування холодною водою під наглядом Ю. Осмеляченка в неї не стало панкреатиту, холестиститу, виразкової хвороби 12-пальцевої кишки і навіть отиту. Таких прикладів можна назвати безліч. Ті, хто пройшов у вивро-

Методика Юрія Омельчєв дає можливість успішно лікувати хворих на остеомієлодит, поліартрит, гіпертонію, епілепсію, псоріаз, екзему, астму, імпотенцію, безплідність, мастопатію, нефрит, а також виводити каміня з нирок і жовчного міхура. В кількох випадках вдалося вилікувати хворих на рак і водянку. Цією лавою наполегливо працює над тим, щоб допомогти людям, які хворіють на цукровий діабет.

— Найголовніше в моєму лікуванні, — каже диво-цілитель, — це індивідуальні сеанси. Я допомагаю тим, хто проходить курс цілком. Не можна зупинитися на піддорозі. Багатьох цілявить вартість лікування. Для мене святе — допомогти людині. Тому прийом, консультації, індивідуальний сеанс — все це безплатно. А розраховуються люди лише за траву, з яких готовують відвари. Те, що роблять деякі експрес-сеанси за великі гроші, я виконую за стат. 1 «чорноруху», і сеанс проведу. Адже саме це — від Бога... Хіба можна за це брати гроші?

... Живе в Києві добра людина, яка навіть відкриває своє серце іншим. Шоранку Юрій Андрійович іде до Гідропарку, щоб біля Дніпра проводити з пацієнтами цілющі загартовування. До нього, мов до рідного, тягнуться люди, що повірили в цілющу силу народного лікаря.

ПРИВИД ГУРТОЖИТКУ № 1

Але від цього лекціяницям однокло з луганських зуртожити не хесте. Та нехай про нічних гостей подкажуть самі очевидці.

ВАЛЕНТИНА: — Яюсь лежу ввечері в постелі, читаю, раптом величезна лапа, здається, нотича, що виникла з нічого, починає бити між стіною та постілью. Потім так само несподівано зникає. Коли гаснеш світло, починається туліт, тріск, шкрябання, чути голоси, в кімнаті здіймається вітер, хтось літає, бігає. Вісі ці істоти з лямками зштовхуються між собою. Тому ми з подружжю м'яв-мо шкрякати світилом.

ТЕПЛЯНА: — Уночі, бувало, відчуваєш, що тебе хтось вигягає. Не штовхає, ні, не тягне, а психіку тисне, чи що. Засинаєш, і раптом відчуваєш, що тебе штовхають, перекидають ліжко, при цьому хтось злісно шипить, підкаває. Вмикаю світло — двері зачинені, вийти також. Але помічаю: деякі речі пересуваю. Звісно, там відбудається аж ніяк не шночі. Інакше не живу, бо би тут жила.

ЛЮДМИЛА: — Постійно відчувеш, що кімнати не одні. Вночі це відчуття в багатьох разів посилюється. Навряд чи ці істоти можна назвати добрими. Не можна зрозуміти мотивів їхніх вчинків. Вони поведуться, як важкі підлітки. То — штовхнуть, то — кинуть західняком над вухом.

І ось ще одне свідчення: — Ви знаєте, я колишній парторг цього підприємства, жив в цьому гуртожитку, і треба сказати, що все це — Правда.

тис, де живим людей, не запитую наглою смертю, зводити будівля не можна. В принципі, можна прогнати звідес нечестиві душі, що їх не прийняло небо, та для цього доведеться витратити багато багвато білої енергії, а вона потрібна на безліч інших корисних справ для Землі та землян. Отож, не вартя справа заходу. Краще не посилатися там, де не слід, та й гола!

Луганська облвсть

Фотоэтиюд Олександра
БАБИЧА.

19 березня 1994 року. № 51 (801)

**УКРАЇНСЬКИЙ
КРЕДИТНИЙ БАНК**

Факс 044/274-30-27
Телефон 631923 KWIIT SU

CREDIT UKRAINIAN BANK

ДЕПОЗИТИ ЮРИДИЧНИМ ОСОБАМ:
 -на термін від 14 днів і більше з виплатою від 320% річних щорічно,
 -на термін від 3 місяців і більше з виплатою від 400% річних щорічно, /мінімальний внесок -100 млн. грн./
 Тел: /044/ 244-64-75, 244-64-77

ПОСЛУГИ ПО КУПІВЛІ/ПРОДАЖУ ВАЛЮТ КРАЇН СНД НА УКРАЇНСЬКИЙ МІЖБАНКІВСЬКИЙ ВАЛЮТНИЙ БІРЖІ.
 -ПОСЛУГИ ПО КУПІВЛІ ВВВ.
 Тел: /044/ 441-98-89

БЕЗКОШТОВНЕ ВІДКРИТТЯ РАХУНКІВ ЮРИДИЧНИМ ОСОБАМ
 Тел: /044/ 244-64-73, 274-30-41

ПРОШОВНО-КРЕДИТНЕ І РОЗРАХУНКОВО-ПЛАТІЖНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ
 Тел: /044/ 244-64-77, 244-64-75

-ВСІ ВИДИ МІЖНАРОДНИХ РОЗРАХУНКІВ
 Тел: /044/ 219-24-86, 441-93-97

МИ ДАЄМО ШАНС

